

Frederik den Syvende ved deres Hjemkomst fra Krigen sagde til dem, at skulde der nogen Sinde melde sig Trang for dagligt Brød hos dem, skulde de kun trøstlig kalde paa Hjælp; den skulde da ikke udeblive.

Udvalget gør ingen Indstilling.

52. Fra Forstanderinde for Forstoleseminariet i Silkeborg Th. Binderstrøm-Lang om Statsunderstøttelse til trængende Elever paa Forstoleseminariet. (Indbragt den 12te December 1896 af Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds, N. Jensen).

I de to sidste Aar er der ydet Forstoleseminariet et aarligt Statstilskud paa 1000 Kr., hvoraf Halvdelen skulde anvendes til Understøttelse af trængende Elever. Dette Beløb er imidlertid aldeles utilstrækkeligt, naar Hensyn tages til, at Seminariet har 25 fattige kvindelige Elever, der skulle udrede Skolepenge og betale for deres Ophold, til hvilke to Dele mindst 500 Kr. aarlig maa medgaa. Disse for Silkeborg Forstoleseminarium høist uheldige pekuniære Forhold træde særlig skarpt frem, naar en Sammenligning gøres med Forholdene paa Statens Forstoleseminarium i Vejle, hvor der kan bydes Eleverne fri Undervisning og desuden Hjælp til Opholdet. Til dette Seminarium er der paa Finansloven for 1896—97 opført en Udgift af 11,830 Kr. — hvoraf 2000 Kr. som Understøttelse til trængende Elever — og denne Sum er ingenlunde højt anset som Drifts- omkostninger ved et Forstoleseminarium med 25 Elever. Selv om imidlertid alle 25 Elever paa et privat Forstoleseminarium betalte Skolepengene, der i Silkeborg ere 120 Kr. om Aaret, vilde der kun udfomme et Beløb af 3000 Kr. om Aaret, og saa er Forholdet endda i Virkeligheden det, at kun Halvdelen af Eleverne kan udrede dem. Det er derfor en Selvfølge, at Silkeborg Forstoleseminarium, som i Foraaret 1896 fik Statsanerkendelse, og til hvilket der derfor med Hensyn til Lærerkrafter, Lokaler, Børneskole, Undervisningsmidler m. m. stilles samme Fordringer som til Forstoleseminariet i Vejle, maa arbejde med Underskud, ligesom det er aldeles umuligt for en fattig Elev at udrede saavel Skolepengene som Opholdsudgifterne der. Andragerinden beder derfor Regering og Rigsdag om, at der maa blive ydet et lignende Statstilskud til fattige Elever paa Silkeborg Forstoleseminarium som til Eleverne i Vejle, samt om, at Silkeborg Forstoleseminarium desuden maa beholde som Hjælp til Lærerlønninger og Undervisningsmidler det Tilskud paa 1000 Kr., som det hidtil har haft.

Da intet Svar foreligger fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, gør Udvalget ingen Indstilling.

53. Fra Vilhelmine Hansen, Enke efter pensioneret Stabsjergent H. C. Hansen, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 17de December 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, Hammerich.)

Andragerindens Mand afgik i December 1895 efter eget Ønske i en Alder af 56 Aar efter 39 Aars Tjeneste med Pension fra Hæren, hvor han havde gjort Tjeneste ved 7de Bataillon, i de sidste 15 Aar som Stabsjergent. Et meget rosende Vidnesbyrd fra hans mangeaarige Bataillons- og Regimentschef, Oberst Wehbe medfølger Andragendet. Nogle faa Maaneder efter Afstedigelsen og efter at han havde tiltraadt en civil Stilling, blev han indlagt paa Frederiks Hospital for en Sygdom, Koldbrand, hvis egentlige Oprindelse laa ca. 20 Aar tilbage i Tiden, og som efter gentagne Operationer hidførte hans Død i Oktober 1896. Han efterlod sig en Enke med 8 Børn, 4 konfirmerede og 4 ukonfirmerede, de sidste i en Alder af henholdsvis 14, 11, 9 og 5 Aar. Af de konfirmerede kunne endnu kun de to ældste sørge for sig selv; de to andre ere henholdsvis 18 og 16 Aar. Saa længe Børnene ere saa smaa, kan Enken, der ingen Formue har, ikke have Lejlighed til selv at erhverve noget til Familiens Underhold, og hun er derfor alene henvist til sin aldeles utilstrække-